

Glamour, een wereldprobleem

In het juninummer heeft Eric Huysmans al kort de glamour beschreven waar de mensheid in ondergedompeld is. Dit is de illusie en begoocheling in het astrale veld van de aarde, ofwel het emotionele bewustzijn van de mensheid, waardoor we de werkelijkheid niet zien zoals die werkelijk is en we een makkelijke prooi zijn voor misleiding. Hier werkt hij dit belangrijke begrip in de boeken van Alice Bailey nader uit, afgeleid uit hoofdstuk 13 van zijn boek 'Tijdloze Wijsheid'.

Meester Djwhal Khul (DK), die de Tijdloze Wijsheid heeft doorgegeven, benoemt glamour als het centrale wereldprobleem. Hij heeft er dan ook een apart boek over gedicteerd aan Alice Bailey, 'Glamour, a World Problem'. In de regel verstaan we onder glamour verleidelijke, betoverende schoonheid of charme, onecht en gekleurd met sexappeal; de wereld van uiterlijk vertoon en schone schijn van de rijke en mooie mensen, van film-, pop- en sportsterren of andere idolen; de wereld die schittert en glittert voor het oog en die ons verblindt.

De definitie van glamour

In de Tijdloze Wijsheid heeft glamour een bredere en diepere betekenis. Het geeft de begoocheling en illusie van het astrale of emotionele veld weer. DK definieert het als volgt: "Glamour is te vergelijken met een nevel of mist waarin de aspirant dwaalt en die alles vervormt wat hij ziet, daardoor voorkomend dat hij het leven ooit werkelijk of naar waarheid ziet, of de omstandigheden rondom hem ziet zoals ze in wezen zijn."¹ Ook zegt hij: "Glamour is een materieel allesomvattende substantie – materieel in dezelfde zin als gedachtevormen substantiële dingen zijn, maar deze (en dit is een punt van belang) zijn van een minder substantiële aard dan de glamourvormen die worden gevonden in het astrale veld.

Wij zijn best bereid om aan te nemen dat 'gedachten dingen zijn' en dat ze een vormleven en een eigen doel hebben. Maar ze hebben een unieker en meer afgescheiden bestaan en zijn duidelijker gedefinieerd met specifiekere contouren.

De glamourvormen in het astrale gebied zijn zelfs nog substantiëler, maar ze zijn minder duidelijk te definiëren. Gedachtevormen zijn dynamisch, doordringend, duidelijk omschreven en vastomlijnd. Glamour is verstikkend, vaag, en omhullend. Een persoon wordt erin ondergedompeld als een 'zee van mist'. Met gedachtevormen wordt hij geconfronteerd, maar hij wordt er niet in ondergedompeld."²

Volgens de Zweedse esotericus Henry Laurency nemen we met onze vijf zintuigen nog niet eens 0,0001% van de totale werkelijkheid waar

DK vergelijkt hier de emotionele glamour met mentale illusies. Van deze laatste nemen we al wat makkelijker aan dat het dingen of vormen zijn, en we noemen ze gedachtevormen. Bij glamour is dit minder bekend. Dit is 'een soort waas, nevel of mist' die ons volledig omhult, en tegelijkertijd creëert het een oogverblindende schittering met zo'n aantrekkingskracht dat er nauwelijks aan te ontkomen valt. We worden er volledig door verblind waardoor het zeer moeilijk is te detecteren. Wij zijn ons er net zomin bewust van als een vis die in de zee zwemt. Deze kent niets anders en weet niet dat hij zich erin bevindt. Zo weten wij niet dat we ondergedompeld en omhuld zijn in en door glamour. Het is onze habitat en het voorkomt dat we de werkelijkheid zien zoals die werkelijk is. Volgens de Zweedse esotericus Henry Laurency nemen we met onze vijf zintuigen nog niet eens 0,0001% van de totale werkelijkheid waar. DK heeft in de Bailey boeken verschillende soorten glamour benoemd.

De glamour van afgescheidenheid

Deze noemt DK "de grote vloek of ketterij". Wij achten ons afgescheiden van andere mensen, maar ook van onze ziel. Dit maakt dat we ons alleen en eenzaam kunnen voelen, geen deel van een groter geheel, los van andere mensen en los van onze ziel en ons Hogere Zelf en uiteindelijk van ons Ware Zelf.³ Hierdoor kunnen we anderen als vijanden zien die we moeten bestrijden, in plaats van te beseffen dat we allemaal deel zijn van één en hetzelfde bewustzijn. Dit veroorzaakt alle oorlogen in onze wereld!

We beseffen hierdoor niet dat als we een ander iets aan doen, we eigenlijk een deel van onszelf iets aandoen. Dit mogen we dan ook met recht “de grootste tragedie van het menselijke bestaan” noemen, zoals Einstein zei.⁴

De glamour van de paren van tegenstellingen

Deze komt voort uit de glamour van afgescheidenheid. DK zegt: “De glamour van de paren van tegenstellingen, die van een dichte en mistige aard zijn, is soms gekleurd met vreugde en gelukzaligheid en soms met somberheid en depressie wanneer de discipel heen en weer slingert tussen de dualiteiten. Deze toestand duurt net zo lang als de nadruk wordt gelegd op gevoel – gevoel dat het gamma bestrijkt tussen een krachtige vreugde, wanneer de mens zichzelf identificeert met het object van zijn devotie of aspiratie, of wanneer hij hierin faalt en daardoor wegzakt in donkerste wanhoop en gevoel van mislukking. Dit alles is echter astraal van aard en zinnelijk in kwaliteit en is totaal niet van de ziel. Aspiranten blijven vele jaren en soms vele levens gevangen in deze glamour. Bevrijding van de discipel uit de wereld van gevoel en polarisatie en zijn opname in de wereld van het verlichte denken, zal deze glamour die deel is van de grote vloek van afgescheidenheid, verdrijven.”⁵

Voelen en denken

Hier zegt DK iets heel belangrijks. Het heen en weer slingeren van de discipel tussen de dualiteit vreugde–somberheid/ depressie duurt net zo lang als dat hij de nadruk legt op gevoel, wat in de ‘spirituele gemeenschap’ vaak gebeurt. We moeten vooral voelen en niet te veel denken. Via het doorleven van onze gevoelens zouden we deze kunnen transformeren. Ook ik heb dat een tijd benadrukt, met name in mijn ademwerk. Maar in de loop der jaren en door bestudering van de Tijdloze Wijsheid is me duidelijk geworden dat dit ook verzegend en verzandend kan werken. Gevoel, waarmee hier emotie wordt bedoeld, wordt juist ook gevoed en versterkt als we ons daarin

te lang begeven en onderdompelen. De occulte weg van de Tijdloze Wijsheid benadrukt de verbinding met de ziel via mentale focus en meditatie als de beste manier van (emotionele) heling. Heling is het heel maken van het zelf, door het lagere zelf samen te laten smelten met de ziel en het Hogere Zelf. En dit gaat via mentale processen als studie en meditatie en toepassing in de dagelijkse praktijk via dienstbaarheid.

De mystieke weg binnen de spirituele wereld benadrukt daarentegen het ervaren van wat er is, en als dat pijnlijke gevoelens zijn dan moeten we die diep ervaren en doorvoelen. “Dan zullen ze wegvloeien”, houdt Sri Bhagavan van de Oneness Beweging ons voor.

Beide wegen hebben hun waarde. Het is zeker goed om emoties eerst te ervaren en te doorvoelen, maar niet te lang. Na enige tijd doorvoelen dienen we er weer afstand van te nemen, ons ervan te distantiëren en ze slechts waar te nemen. Ik propageer dus een combinatie van de mystieke en occulte weg. Deze laatste helpt ons om de emoties via mentale aandacht op te tillen naar het licht van de ziel en het Hogere Zelf. Dan zullen ze verdampen en zal de glamour worden verdreven door het licht van de hogere mind. Het ademwerk, dat ik nog steeds bijna dagelijks doe met cliënten, is hierdoor geëvolueerd naar een vloeiender en hoog-spiritueel proces van verbonden ademhaling, waarin de ziel wordt aangeroepen (invocatie) met de inademing, en haar licht, liefde en kracht worden opgeroepen (evocatie) met de uitademing. Hierdoor doen de ziel en het Hogere Zelf het helende en transformerende werk. Ik noem deze techniek nu dan ook geen ademwerk meer, maar Ademflow.⁶

“Wat we niet kunnen waarnemen bestaat niet”, is de mantra van het materialisme

De glamour van het materialisme

Deze glamour of begoocheling verblindt en misleidt ons door de valse overtuiging dat het heelal en alles erin is opgebouwd uit fysieke materie. En dat objectieve fysieke materie – de wereld van vormen – het enige is dat echt bestaat, omdat we het kunnen waarnemen met onze zintuigen. ‘Wat we niet kunnen waarnemen bestaat niet’, is de mantra van het materialisme. Deze visie op de werke-

lijkheid verwerpt het bestaan van subjectieve, verborgen energieën of krachten, zoals de ziel, de spirit en bewustzijn. En deze visie wordt nog altijd grotendeels door de wereld van de academische wetenschap aanvaard en onder het intellectuele deel van de mensheid verspreid, om niet te zeggen opgedrongen.

Het resultaat van deze materialistische kijk op de werkelijkheid is een eenzijdige focus op en een overdrijving van, het belang van materiële vormen. De afwijzing van een ziel die leven ademt in onze persoonlijkheidsvorm, of een bewustzijn dat leven ademt in álle vormen, leidt tot de overtuiging dat de materiële vormen zélf de belangrijkste dingen in het leven zijn. Een bekend effect van deze aandacht voor materialisme is de ervaring van beperking en tekort, van de afwezigheid van overvloed. Hier is zelfs een hele 'wetenschap' omheen gebouwd, die van de economie, met als centraal concept: schaarste. Deze vermeende schaarste van het 'belangrijkste wat er is', materie en spullen, heeft logischerwijs geleid tot een gevecht om de verkrijging ervan. De overtuiging dat er niet genoeg is voor iedereen, dwingt ons om te vechten voor 'ons aandeel'. Want als de één meer heeft, heeft de ander minder. Hieruit komt onze overlevingsstrijd voort.

De glamour van geld

De uitvinding van geld, dat aanvankelijk bedoeld was om het ruilen van goederen en diensten makkelijker te maken, maar de afgelopen honderd jaar is geperverteerd naar een doel op zich, heeft de mensheid nog verder ondergedompeld in de glamour van materialisme. Volgens DK is dit de oorzaak van de huidige noodsituatie in de wereld! Al in de jaren '30 van de vorige eeuw zei hij: "De glamour van het materialisme is de oorzaak van alle nood in de huidige wereld, omdat wat wij het economisch probleem noemen gewoon het resultaat is van deze specifieke glamour. Door

de eeuwen heen is het mensenras steeds geïnteresseerder geraakt in deze glamour, die tot op de dag van vandaag de hele wereld in de ban heeft gebracht van het ritme van het geld en de daarmee samenhangende belangen.”⁷

De verslaving van de mensheid aan materiële zaken en vooral aan geld, is een ernstig probleem dat ons verstikt in een hunkering naar steeds meer

Helaas is het er, zo'n kleine honderd jaar later, niet veel beter op geworden. De verslaving van de mensheid aan materiële zaken, en vooral aan geld, is een ernstig probleem dat ons verstikt in een hunkering naar steeds meer. Hier lijkt geen limiet aan te zitten. Het is nooit genoeg. Onze persoonlijkheden zijn verstrikt in de illusie dat materie en geld noodzakelijk zijn voor onze overleving of dat het ons geluk zal brengen. Weliswaar beginnen steeds meer mensen te beseffen dat dit een illusie is, maar de overgrote meerderheid is nog niet zo ver. Machtige krachten gebruiken dit in hun voordeel om de massa onder controle te houden. Op deze manier is geld uitgegroeid tot een grote en ongelijke verdeler van welvaart en raakt het steeds verder geconcentreerd in de handen van een kleine groep. Deze houdt de massa in een wurggreep van schuld, die daardoor steeds afhankelijker wordt. Dit bedreigt de veiligheid en het welzijn van de mensheid. Enerzijds omdat de aarde op een vaak vernietigende wijze wordt geëxploiteerd. Anderzijds omdat de groeiende ongelijkheid en de strijd om de hulpbronnen gevaren van sociale onrust, overheersing en oorlog brengt, zoals in de huidige tijd duidelijk te zien is.

De oorzaak en oplossing van glamour

Glamour is dus het centrale probleem van de mensheid dat absoluut opgelost moet worden willen we blijven voortbestaan! En als je iets wilt oplossen is het belangrijk dat je de oorzaak weet. Hoe is deze collectieve emotionele begoocheling eigenlijk ontstaan? Dit voert ons terug naar het begin van het Atlantische tijdperk, waarin het emotionele bewustzijn tot ontwikkeling kwam in de tot

dan toe vooral fysiek opererende Lemurische mens. Hierdoor ging de mens voelen, maar het was aanvankelijk nog voelen zonder denken. De astrale energie, of de energie van de sensitieve gevoelsreactie, werd voor miljoenen jaren geactiveerd. Toen er in het verdere verloop van de evolutie gedachten in het spel kwamen, met het inbrengen van de vonk van de mind door Sanat Kumara en de Heren van de Vlam,⁸ werd gevoel ook emotie. Zonder denken was er alleen een gevoelsreactie, maar geen emotie. Gevoel kan prima aanwezig zijn als er helemaal geen gedachte is. Sterker nog, het is dan vaak veel intenser. Maar als er gedachten bijkomen, is het resultaat van de wisselwerking tussen denken en voelen de productie van emotie.⁹

De evolutiestap die we nu dienen te nemen is om de glamour en de emoties te verdrijven. Dit kan alleen door helder denken en het discriminerende en analyserende vermogen van een koele mind aan te spreken. Zolang een emotieloos denkvermogen ontbreekt, komen we niet uit de mist van de glamour. Denken werpt een helder licht op de mist en nevel van het astrale veld.¹⁰ In een volgend artikel ga ik hier verder op in.¹¹

Noten

1. Alice Bailey, 'Glamour, a World Problem' (GWP), p. 31.
2. GWP, p. 72.
3. De verschillende niveaus van ons Zelf worden behandeld in hoofdstuk 2 van mijn boek 'Tijdloze Wijsheid'.
4. Zie mijn artikel in Spiegelbeeld juni 2024.
5. GWP, p. 79.
6. Zie hoofdstuk 16 van 'Tijdloze Wijsheid' en mijn website.
7. GWP, p. 74.
8. Zie hoofdstuk 7 van 'Tijdloze Wijsheid'.
9. 'Discipleship in the New Age II' (DINA II), p. 623-624.
10. Idem.
11. Zie ook hoofdstuk 13 van 'Tijdloze Wijsheid'.

tekst: Eric Huysmans – www.sensability.nl
eric@sensability.nl

Eric Huysmans is economisch geograaf, bedrijfskundige en esotericus. Na een carrière als consultant en bankier legt hij zich sinds 1999 toe op bewustzijnsontwikkeling in zijn praktijk Sensability. Hij gebruikt daarbij onder meer verbonden ademhaling en zijn kennis van de Tijdloze Wijsheid. In 2019 heeft hij de College of Ageless Wisdom opgericht van waaruit hij lezingen, workshops en cursussen geeft en groepsmeditaties begeleidt. Op zijn website zijn vele artikelen te vinden.